



EVROPSKÝ PARLAMENT

2009–2014

---

*Dokument ze zasedání*

---

**A7-0338/2011**

11. 10. 2011

# ZPRÁVA

o stavu provádění strategie EU pro Střední Asii  
(2011/2008(INI))

Výbor pro zahraniční věci

Zpravodajka: Nicole Kiil-Nielsen

## OBSAH

	<b>Strana</b>
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU .....	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	16
STANOVISKO VÝBORU PRO ROZVOJ .....	20
STANOVISKO VÝBORU PRO MEZINÁRODNÍ OBCHOD .....	24
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU .....	28

## NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

### o stavu provádění strategie EU pro Střední Asii (2011/2008(INI))

*Evropský parlament,*

- s ohledem na Smlouvu o Evropské unii a zejména na článek 21 této smlouvy,
- s ohledem na dohody o partnerství a spolupráci, jež EU uzavřela s Uzbekistánem, Kyrgyzskou republikou, Kazachstánem a Tádžikistánem, na Prozatímní dohodu o obchodu a obchodních záležitostech mezi Evropskými společenstvími a Turkmenistánem a na dohodu o partnerství a spolupráci mezi EU a Turkmenistánem, která byla podepsána dne 25. května 1998, avšak dosud nebyla ratifikována,
- s ohledem na strategii EU pro nové partnerství se Střední Asií, kterou přijala Evropská rada ve dnech 21.–22. června 2007<sup>1</sup>, a na společné zprávy o pokroku Komise a Rady ze dne 24. června 2008<sup>2</sup> a 28. června 2010<sup>3</sup>,
- s ohledem na svá předchozí usnesení o Střední Asií, zejména na usnesení ze dne 20. února 2008 o strategii EU pro Střední Asii<sup>4</sup>, ze dne 6. května 2010<sup>5</sup> a 8. července 2010<sup>6</sup> o situaci v Kyrgyzstánu, ze dne 11. listopadu 2010 o posílení OBSE a úloze EU<sup>7</sup>, ze dne 25. listopadu 2010 s názvem „Směrem k nové energetické strategii pro Evropu 2011–2020“<sup>8</sup>, ze dne 16. prosince 2010 o výroční zprávě o lidských právech ve světě v roce 2009 a politice Evropské unie v této oblasti<sup>9</sup> a ze dne 7. července 2011 o vnější politice EU na podporu demokracie<sup>10</sup>,
- s ohledem na Evropskou iniciativu pro demokracii a lidská práva vyhlášenou v roce 2003, jejímž cílem je prosazování lidských práv a podpora reformy trestního práva, demokracie, prosazování řádné veřejné správy, svobody médií a zásad právního státu, podpora bezpečnostních složek (policie / ozbrojených sil) a předcházení konfliktům, a na následně vytvořený evropský nástroj pro demokracii a lidská práva (nařízení (ES) č. 1889/2006)<sup>11</sup>,
- s ohledem na ministerské schůzky mezi EU a zeměmi Střední Asie, které se od roku 2007 konají dvakrát ročně, a na konference ministrů EU a zemí Střední Asie o otázkách bezpečnosti konané v roce 2008 a 2009,
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

---

<sup>1</sup> [http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms\\_data/librairie/PDF/EU\\_CtrlAsia\\_EN-RU.pdf](http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/librairie/PDF/EU_CtrlAsia_EN-RU.pdf)

<sup>2</sup> [http://eeas.europa.eu/central\\_asia/docs/progress\\_report\\_0609\\_en.pdf](http://eeas.europa.eu/central_asia/docs/progress_report_0609_en.pdf)

<sup>3</sup> <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/10/st08/st08124.en10.pdf>

<sup>4</sup> Úř. věst. C 184E/2009, s. 49.

<sup>5</sup> Úř. věst. C 81E/2011, s. 80.

<sup>6</sup> Přijaté texty, P7\_TA(2010)0283.

<sup>7</sup> Přijaté texty, P7\_TA(2010)0399.

<sup>8</sup> Přijaté texty, P7\_TA(2010)0441.

<sup>9</sup> Přijaté texty, P7\_TA(2010)0489.

<sup>10</sup> Přijaté texty, P7\_TA(2011)0334.

<sup>11</sup> Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 1.

- s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a na stanoviska Výboru pro rozvoj a Výboru pro mezinárodní obchod (A7-0338/2011),
- A. vzhledem k tomu, že předpokladem trvale udržitelného rozvoje každé země je zajištění ochrany lidských práv, stanovení a uplatňování demokratických hodnot a institucí, dodržování zásad právního státu, lidských práv a základních svobod, řádné veřejné správy a silné občanské společnosti;
- B. vzhledem k tomu, že ve státech Střední Asie jsou shledávány závažné nedostatky, pokud jde o prosazování demokracie, lidských práv, zásad právního státu a základních svobod;
- C. vzhledem k tomu, že posílená spolupráce mezi EU a pěti zeměmi Střední Asie je strategickým zájmem obou stran, a to za účelem diverzifikace a prohloubení politických, sociálních a hospodářských vztahů a využívání všech možností, které nabízejí dohody o partnerství;
- D. vzhledem k tomu, že Střední Asie má pro Evropskou unii značný význam, pokud jde o obchodní potenciál a energetickou bezpečnost, a vzhledem k tomu, že tento region byl postižen nedávnou celosvětovou finanční a hospodářskou krizí;
- E. vzhledem k tomu, že některé členské státy mají intenzivní dvoustranné vztahy se státy Střední Asie, neboť jsou hlavním zdrojem investic a obchodu, a vzhledem k tomu, že EU potřebuje koordinovaný a ucelený přístup k tomuto regionu, aby se zabránilo nedorozuměním, zdvojování úkolů, a zejména vysílání rozporných signálů;
- F. vzhledem k tomu, že některé státy Střední Asie uskutečnily první kroky dlouhého procesu demokratizace, v jehož rámci představuje vytrvalé a seriózní úsilí v oblasti správy a regionální spolupráce nezbytnou podmínku pro odstranění přetrvávajících nedostatků, které dosud brání plnému využití jejich politického, sociálního a hospodářského potenciálu;
- G. vzhledem k tomu, že malé a střední podniky jsou ztělesněním podnikání a ducha volného trhu a že jsou významnou silou při vytváření demokratických systémů;
- H. vzhledem k tomu, že nedostatečná vzájemná důvěra zhoršuje napětí při sdílení přírodních zdrojů, ohrožuje regionální spolupráci a zvyšuje riziko vzniku konfliktů; avšak vzhledem k tomu, že problémy týkající se dostupnosti vody způsobuje spíše špatné hospodaření a plýtvání vodními zdroji než její všeobecný nedostatek;
- I. vzhledem k tomu, že EU a země Střední Asie sdílejí společný zájem na diverzifikaci vývozních tras a na spolupráci v oblasti energetické a environmentální udržitelnosti;
- J. vzhledem k tomu, že otázky bezpečnosti a stability v regionu by neměly zahrnovat pouze bezpečnost státu, ale také bezpečnost obyvatelstva, mimo jiné prostřednictvím dodržování lidských práv, zajištění obživy, zachování životního prostředí a zabezpečení přístupu k základním veřejným službám;

### *Zapojení EU*

1. zdůrazňuje výrazný politický a hospodářský zájem EU na posílení dvoustranných a mnohostranných vztahů se zeměmi Střední Asie ve všech oblastech spolupráce, jako jsou stabilita, bezpečnost a udržitelný rozvoj regionu, obchodní a hospodářské vztahy, energetické a dopravní vazby, posílení dialogu o všeobecných hodnotách, jakými jsou demokracie, dodržování lidských práv a zásady právního státu, a společné výzvy a hrozby, včetně správy hranic a boje proti obchodování s drogami a s lidmi;
2. poukazuje na to, že strategie EU pro Střední Asii vymezuje sedm priorit, avšak nemá k dispozici dostatečné prostředky; v této souvislosti konstatuje, že evropské fondy pomoci nepostačují k tomu, aby mohla mít EU vliv ve všech politických oblastech; naléhavě vyzývá EU k vytvoření společné vize a k lepšímu stanovení a formulování jejích priorit; poukazuje na to, že rozvojová spolupráce se státy Střední Asie může přinést výsledky, pouze pokud tyto státy budou dodržovat mezinárodní normy v oblasti demokracie, veřejné správy, právního státu a lidských práv; rovněž upozorňuje na to, že rozvojová spolupráce EU nesmí být podřizována hospodářským, energetickým a bezpečnostním zájmům;
3. domnívá se, že je třeba, aby si EU zachovala vysokou úroveň zapojení ve Střední Asii, a že musí přizpůsobit své strategie pokroku států v tomto regionu; zdůrazňuje skutečnost, že úroveň a způsob zapojení EU musí být diferencované a podmíněné, musí vycházet z prokazatelného pokroku v oblasti demokratizace, lidských práv, řádné veřejné správy, udržitelného sociálně ekonomického rozvoje, právního státu a boje proti korupci a že EU musí tam, kde je zapotřebí, nabízet pomoc směřující k podpoře tohoto pokroku, a to na obdobných principech, jako je tomu v evropské politice sousedství (mimo jiné přístup „více za více“);
4. zdůrazňuje potřebu vysvětlovat a podporovat koncepci bezpečnosti a stability zastávanou EU v případě, že se liší od koncepce států Střední Asie; poukazuje na to, že EU se musí kriticky stavět k vládám, které ve jménu národní bezpečnosti porušují základní práva svých občanů;
5. domnívá se, že by se budoucí strategie EU zaměřená na Střední Asii měla poučit z reformy politiky evropského sousedství, a to s ohledem na diferenciaci, přímé kontakty mezi lidmi a větší pozornost věnovanou demokracii a otázce lidských práv, a měla by také zohledňovat širší geopolitický kontext;
6. uznává význam soustavné práce zvláštního zástupce EU v této oblasti při zajišťování vysoké úrovně politického dialogu se státy Střední Asie; připomíná, že jeho mandát zahrnuje rovněž spolupráci s místní občanskou společností a že tato spolupráce je nezbytná pro větší zviditelnění EU; žádá, aby politický dialog vycházel z posouzení toho, zda státy Střední Asie plní povinnosti, které jim ukládá členství v OBSE;
7. domnívá se, že revize strategie pro Střední Asii musí vzít v úvahu potřebu dostatečného financování plnění jejích cílů a vytvoření vhodných distribučních mechanismů odrážejících skutečnou situaci každé země tohoto regionu; má za to, že vzhledem k finančním omezením by měla být pozornost soustředěna na ty střednědobé a dlouhodobé programy, jež mohou mít největší dopad na rozvoj regionu, zejména na mladé lidi a vzdělávání, technickou podporu hospodářského rozvoje a podporu malých a středních podniků, jakož i na zásobování vodou a boj proti obchodování s drogami;

8. žádá Komisi, aby viditelně propojila nebo alespoň sladila své normativní a technické programy pro Střední Asii a programy pro tento region vycházející ze zájmů; rovněž připomíná závazky týkající se soudržnosti rozvojové politiky obsažené v článku 208 Smlouvy o fungování Evropské unie;
9. poukazuje na to, že provádění strategie lze zlepšit jednak důraznější vnitřní koordinací na úrovni EU, jednak větším zapojením dalších mezinárodních dárců a regionálních účastníků;
10. navrhuje zefektivnit regionální přístup prostřednictvím vztahů s Čínou a Ruskem jakožto hlavními hospodářskými subjekty regionu; zastává názor, že přístup k otázce energie z fosilních zdrojů by měl navazovat na programy EU pro oblast Kavkazu, Černého moře a Turecka;
11. vyzývá Komisi, aby důsledně dodržovala rozdíl mezi programy a činnostmi, které lze financovat v rámci finančního nástroje pro rozvojovou spolupráci, a těmi, které mají být financovány jinými finančními nástroji, jako jsou nástroj stability nebo evropský nástroj pro demokracii a ochranu lidských práv (EIDHR), a to zejména ve vztahu ke správě hranic a boji proti organizovanému zločinu, účinnějšímu dodržování zásad právního státu a ochrany lidských práv;
12. zdůrazňuje trvalou potřebu pravidelného dialogu o lidských právech se všemi pěti zeměmi; lituje, že celkový pokrok v této oblasti je nedostatečný a v některých případech lze pozorovat jisté zhoršení; domnívá se, že probíhající dialogy o lidských právech by neměly být zneužívány jako záminka pro zanedbávání otázek lidských práv v ostatních oblastech spolupráce nebo pro nečinnost ohledně dalších opatření; vyzývá k systematickému zapojení nevládních organizací a zástupců občanské společnosti do přípravy těchto dialogů a ke zveřejňování výsledků těchto dialogů, aby bylo možné posoudit jejich efektivitu a závazky zúčastněných stran;
13. připomíná, jak je v souvislosti s celkovou rozvojovou politikou EU a úsilím o splnění rozvojových cílů tisíciletí důležité nepřehlížet úlohu zemí se středními příjmy, k nimž patří státy Střední Asie, neboť úsilí o rozvoj – zejména v souvislosti se snižováním rozvojové pomoci v důsledku celosvětové hospodářské a finanční krize – se často soustřeďuje na nejméně rozvinuté země, a opomíjí se tak region Střední Asie;
14. domnívá se, že omezené zdroje a početné potřeby tohoto regionu vyžadují, aby EU důsledně stanovovala cíle a priority své pomoci, a to rovněž s přihlédnutím k dopadům hluboce zakořeněné korupce a nedostatečné odbornosti v oblasti správy na účinnost této pomoci; vyzývá, aby byla dohodnutá rozvojová pomoc přidělována ve stabilních objemech a s větší flexibilitou, a klade důraz na pomoc poskytovanou Kyrgyzstánu a Tádžikistánu, jejichž potřeby jsou v tomto ohledu největší;
15. vyjadřuje nicméně pochybnosti ohledně využití rozpočtové podpory v Kyrgyzstánu a Tádžikistánu, zejména s ohledem na rozsáhlou míru korupce v těchto zemích; vyzývá Komisi, aby předložila zprávu o využití rozpočtové podpory v uvedených zemích;
16. důrazně podporuje vyslání plnohodnotných delegací EU do všech zemí Střední Asie, jelikož se jimi zviditelní přítomnost EU v regionu, podpoří dlouhodobá spolupráce

a zapojení všech složek společnosti a napomůže lepšímu porozumění a vzniku právního státu a dodržování lidských práv; je přesvědčen, že přítomnost těchto delegací významně přispěje k dosažení cílů strategie a zájmů EU v tomto regionu; trvá na náležitém personálním zajištění těchto misí, jejichž členy by měli být odborníci na politické záležitosti, hospodářství a obchod, s cílem dosáhnout co nejlepších výsledků a poskytnout účinnou pomoc;

17. doporučuje, aby v budoucnosti nástroje TAIEX, SIGMA a nástroje twinningového programu byly otevřeny pro země Střední Asie s cílem podporovat zlepšování norem a nezbytné reformy;
18. s obavami konstatuje, že se EU při navazování kontaktů s nezávislou občanskou společností v oblasti lidských práv a řádné veřejné správy setkala s potížemi a že nevládní organizace v tomto regionu jsou neustále pronásledovány; vyzývá k větší transparentnosti při přidělování finančních prostředků EU a členských států v rámci rozvojové spolupráce, k větší transparentnosti jejich příjemců, a žádá, aby delegace EU a velvyslanectví členských států podporovaly skutečně nezávislé nevládní partnery s cílem pomoci jim plnit efektivní úlohu při rozvíjení a upevňování občanské společnosti; má za to, že soustavná podpora programů zaměřených na země Střední Asie ze strany EU je významným přeshraničním nástrojem pro posílení porozumění a spolupráce mezi státy tohoto regionu;
19. zdůrazňuje význam svobodného působení opozičních politických stran v tomto regionu a vyzývá vlády všech zemí Střední Asie, aby zaručily politickou svobodu;
20. schvaluje konání pravidelných regionálních summitů EU-Střední Asie a vyzývá ke zvážení možnosti ustavit v budoucnu parlamentní fórum EU-Střední Asie, které by umožňovalo hodnotit obsah jednání summitů a přispívat k jeho vytváření; zdůrazňuje význam pravidelné dvoustranné parlamentní spolupráce se zeměmi Střední Asie v rámci stávajících výborů pro parlamentní spolupráci a na meziparlamentních setkáních; považuje dohody o partnerství a spolupráci za institucionální základ pro posílení meziparlamentní výměny vedoucí ke vzájemnému porozumění a respektu; podporuje tudíž uzavření dohod o partnerství a spolupráci se všemi pěti zeměmi Střední Asie; zdůrazňuje význam aktivnějšího zapojení Evropského parlamentu do sledování vyjednávání dohod o partnerství se zeměmi Střední Asie a do uplatňování stávajících dohod;
21. vyzývá Evropskou unii, aby pokračovala v podpoře reforem veřejného sektoru v zemích Střední Asie prostřednictvím přiměřené technické a finanční pomoci za účelem vybudování stabilních, reformovaných a modernizovaných správních struktur ve všech dotčených zemích;

### ***Demokratizace, lidská práva a právní stát***

22. konstatuje, že i přes určité pozitivní ústavní a právní změny v tomto regionu (úsilí o zrušení trestu smrti, zavedení institutu veřejného ochránce práv, ústavní určité reformy v soudním řízení atd.) zůstává celková situace v oblasti lidských práv a právního státu znepokojující;

23. podporuje závěry dokumentu OECD Výhledy konkurenceschopnosti Střední Asie z ledna 2011, přičemž je znepokojen zejména situací v oblasti lidských práv a pracovních práv a nedostatečnou podporou občanské společnosti v zemích Střední Asie a také vzdělávacím systémem, situací malých a středních podniků, reformami vlastnictví pozemků a investiční politikou regionu, která by se měla vztahovat na celou ekonomiku a která se v současnosti koncentruje na odvětví energetiky a těžby;
24. vyzývá k posílení dialogů o lidských právech, aby se zvýšila jejich účinnost a více se zaměřovaly na dosažení výsledků; vyzývá v tomto ohledu k širokému zapojení Evropského parlamentu do sledování těchto dialogů; vyzývá Radu a Evropskou službu pro vnější činnost (ESVČ), aby ve spolupráci s Evropským parlamentem posoudily dopad předchozích dialogů, stanovily kritéria pro měření pokroku, jehož dosáhly státy tohoto regionu v oblasti lidských práv a právního státu a aby posoudily účinnost projektů pomoci EU, které by měly ke splnění tohoto cíle směřovat;
25. odsuzuje jakékoli používání mučení a závažné omezování sdělovacích prostředků a svobody projevu, shromažďování a sdružování; naléhavě vyzývá EU a vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsdkyni Komise, aby zveřejnila případy politických vězňů, uvězněných ochránců lidských práv a novinářů a žádala o jejich okamžité propuštění;
26. vysoce oceňuje práci politických nadací nabízejících praktickou spolupráci v demokratizačním procesu prostřednictvím dlouhodobé přítomnosti na místě;
27. považuje iniciativu v oblasti právního státu za klíčovou součást spolupráce se státy Střední Asie a schvaluje příkladnou spolupráci EU se svými členskými státy na realizaci projektů pomoci; konstatuje, že komunikace mezi těmito projekty a místní občanskou společností je slabá a že posílení vztahů s občanskou společností a zlepšení přístupu místních zástupců občanské společnosti k informacím o této iniciativě by zvýšilo viditelnost, transparentnost a odpovědnost jejich činností v souladu s širšími cíli EU v oblasti zlepšení strategie EU pro Střední Asii, uvedenými ve společné hodnotící zprávě; zdůrazňuje, že je třeba, aby projekt platformy pro právní stát obsahoval jasně stanovené cíle a transparentní hodnocení jejich plnění a výsledků a vyvaroval se veškerého posilování represivních složek bezpečnostních sil; zdůrazňuje, že řádné provádění této iniciativy musí být jedním z klíčových kritérií při přidělování pomoci a rozpočtové podpory;

### ***Vzdělávání, děti a mezilidské kontakty***

28. zdůrazňuje, že vzdělání je základem pro demokratický rozvoj společnosti; vyzývá proto k pokračování úsilí o modernizaci veřejného vzdělávání, včetně vzdělávání v oblasti podnikání, a o zajištění jeho bezplatnosti a dostupnosti, a k intenzivnějšímu provádění iniciativy v oblasti vzdělávání, zejména mezinárodních akademických výměn studentů a učitelů, a to šířeji v rámci podpory vytváření občanské společnosti založené na stabilní situaci v oblasti dodržování lidských a pracovních práv ve všech zemích tohoto regionu; zdůrazňuje, že je rovněž nezbytné podporovat postupy zajišťující zapojení žen a jejich přístup na trh práce;
29. konstatuje, že činnost EU v oblasti vzdělávání a lidských práv by měla být doplněna opatřeními a programy zaměřenými na mladé lidi, kteří jsou nejzranitelnější skupinou



těchto společností; v této souvislosti vyzývá k navýšení podpory EU pro iniciativy v oblasti mládeže v tomto regionu, zejména pro iniciativy, které mohou omezit narůstající radikalizaci a podporovat toleranci mezi mladými lidmi v těchto zemích;

30. vyzývá EU, aby nadále podporovala mezilidské kontakty a výměnu v oblasti vědy, podnikání a vzdělání; v tomto ohledu poukazuje na nedostatky v organizaci a uplatňování vzdělávací iniciativy EU-Střední Asie a naléhá na Evropskou komisi, aby se těmito nedostatky zabývala, a to v úzké spolupráci s odborníky v oblasti vzdělávání a partnery se Střední Asie;
31. zdůrazňuje své přetrvávající obavy týkající se situace dětí, zejména výskytu nucené dětské práce v různých formách a stupních, a potřebu, aby všechny země v tomto regionu reálně prováděly své mezinárodní závazky, zejména závazky vyplývající z Úmluvy OSN o právech dítěte, úmluvy MOP o minimálním věku a úmluvy MOP o odstranění nejhorších forem dětské práce;

### ***Hospodářská integrace a udržitelný rozvoj***

32. zdůrazňuje, že právní stát a hospodářský pokrok spolu souvisejí; znovu potvrzuje svou podporu hospodářské diverzifikaci zemí ve Střední Asii, rozvoji udržitelné energetiky a zlepšování dopravních spojení umožňujících přístup kaspických zdrojů na evropský trh, což by přispělo k dosažení hospodářského rozvoje a stabilního růstu DPH; vyzývá EU k podpoře vytváření klimatu hospodářské stability prostřednictvím bezpečného a stabilního právního rámce a boje s korupcí a protekcí, což má zásadní význam pro přilákání zahraničních investic, podporu inovací a stimulování opravdového soukromého podnikání, včetně mikroúvěrů určených pro projekty samostatně výdělečných žen, a to v souladu s mezinárodními normami v oblasti sociální, pracovní a ekologické;
33. zdůrazňuje, že je třeba, aby vlády zemí Střední Asie prosazovaly a podporovaly nárůst počtu malých a středních podniků, které jsou jedním z nezbytných prvků rozvoje dotčených zemí, a podtrhuje, že EU by měla v rámci mandátu EIB pro Střední Asii udělit vyšší prioritu své pomoci malým a středním podnikům, měla by snížit vízové požadavky pro osoby cestující ze Střední Asie kvůli podnikání a vyššímu vzdělávání a měla by prosazovat zavedení mezinárodních pracovních a ekologických norem a norem v oblasti sociální odpovědnosti podniků; domnívá se rovněž, že je nutné se vyhnout veškerým diskriminačním postupům vůči evropským průmyslovým odvětvím, a to i v klíčové oblasti zadávání veřejných zakázek, a vyzývá EU, aby podporovala spolupráci malých a středních podniků v EU s malými a středními podniky ve Střední Asii;
34. podporuje výraznější integraci zemí Střední Asie do světového hospodářství, zejména prostřednictvím mezinárodní spolupráce s WTO, a přistoupení k této organizaci; domnívá se, že strukturální reformy zaměřené na dosažení tržního hospodářství a přistoupení k WTO mají zásadní význam pro hospodářský rozvoj těchto zemí a celého regionu a pro integraci regionu do světového hospodářství;
35. zdůrazňuje, že mezinárodní hospodářská integrace a regionální hospodářská spolupráce jsou přístupy, které se vzájemně doplňují, a měly být tudíž ve Střední Asii účinně uplatňovány;

36. je si vědom nedostatečné regionální integrace zemí Střední Asie; vyzývá Komisi, aby pro každou z pěti zemí Střední Asie navrhla odlišnou obchodní strategii v závislosti na jejich specifických potřebách a aby podporovala integraci mezi jednotlivými regiony;

### ***Energie, voda a životní prostředí***

37. zdůrazňuje význam diverzifikace dodávek energie a surovin, zejména vzácných zemin, pro EU a vývozních trhů, technologií a know-how pro Střední Asii; za nanejvýš důležité považuje, aby součástí projektů spolupráce v oblasti energetiky byly dlouhodobé smlouvy o dodávkách, které budou v souladu se zásadami udržitelnosti životního prostředí a iniciativou pro transparentnost těžebního průmyslu (EITI); vyzývá EU, aby ve všech státech regionu, jež mají značné surovinové zdroje, podporovala EITI a další podobné iniciativy;

38. zdůrazňuje význam energie ve vztazích se zeměmi Střední Asie, neboť se jedná o jeden z hlavních zdrojů jejich příjmů a potenciální zdroj energetické bezpečnosti pro EU;

39. vyzývá ESVČ a Komisi, aby pokračovaly v podpoře energetických projektů a v posilování komunikace v zájmu dosažení důležitých cílů, jako je cesta přes Kaspické moře; vítá účast všech zemí Střední Asie na iniciativě z Baku;

40. uznává význam spolupráce s Kazachstánem a Turkmenistánem v oblasti energetiky, neboť je výhodná pro tyto státy i pro členské státy Evropské unie; vítá proto podpis memorand o porozumění s Kazachstánem a Turkmenistánem, která upravují nákup zemního plynu, jakož i opatření přijatá v rámci budování jižního koridoru, zejména v podobě projektu Nabucco; upozorňuje však na to, že Turkmenistán není dosud členem iniciativy pro transparentnost těžebního průmyslu (EITI); znovu zdůrazňuje potřebu podpořit větší transparentnost, pokud jde o příjmy z přírodních zdrojů; naléhavě tedy žádá EU, aby prostřednictvím dialogu o energetické politice podpořila členství Turkmenistánu v EITI s cílem zahrnout aspekty řádné správy věcí veřejných do energetického plánování EU;

41. vzhledem k narůstajícím výpadkům zásobování elektřinou ve Střední Asii zdůrazňuje možnosti regionální synergie, a to i v rámci nadějných odvětví obnovitelné energie; vyzývá EU, aby poskytla politickou podporu a technickou pomoc pro iniciativy v této oblasti;

42. se znepokojením vnímá negativní dopady globální finanční krize a zvýšení míry chudoby ve Střední Asii; má za to, že cesta ke zdravému sociálnímu a politickému životu je spjata s hospodářskou prosperitou a že se EU musí zabývat rozvojem ekonomik ve Střední Asii jakožto důležitou součástí své strategie v tomto regionu; vyzývá k navýšení podpory pro programy zmírňování chudoby a připomíná význam investic EIB;

43. zdůrazňuje nevyváženou povahu některých ekonomik Střední Asie, které se příliš spoléhají na přírodní zdroje, a domnívá se, že diverzifikace je hlavním střednědobým a dlouhodobým cílem v tomto regionu; v této souvislosti poukazuje na význam investičního programu pro Střední Asii a vyzývá k jeho uplatňování ve všech pěti zemích;

44. domnívá se, že zajištění soudržného a uceleného zpětného investování vnitrostátních příjmů z přírodních zdrojů je zásadní pro udržitelný rozvoj a pro dosažení rozsáhlého

sociálního a hospodářského rozvoje;

45. zastává názor, že zásadní význam má reforma zemědělství, zejména s ohledem na dosažení potravinové bezpečnosti, diverzifikaci výroby, zajištění udržitelného hospodaření s osivem a snížení závislosti na pěstování zejména bavlny; dále zdůrazňuje potřebu zavádění pokročilých postupů a metod ve vodním hospodářství, ochraně vodních zdrojů a zavlažování s cílem dosáhnout zmíněných cílů; vyzývá vlády zemí Střední Asie, aby se ujaly vedení, pokud jde o tento přístup;
46. upozorňuje na skutečnost, že nedostatek energie (například pro účely vytápění a výroby elektřiny) zhoršuje situaci chudého obyvatelstva v zemích Střední Asie; naléhá na EU, aby v souladu se svými závazky v oblasti změny klimatu intenzivněji pomáhala při vypracovávání udržitelné energetické politiky, a to i prostřednictvím energetické účinnosti a využívání obnovitelných zdrojů energie;
47. zdůrazňuje, že otázky související s vodou v regionu i nadále představují jednu z hlavních příčin napětí a potenciálních konfliktů, a zdůrazňuje význam regionálního přístupu k ochraně a náležitému hospodaření se sdílenými vodními zdroji; konstatuje zejména, že projekty v oblasti energie z vodních elektráren a projekty v oblasti vodních zdrojů v Kyrgyzstánu a Tádžikistánu, státech ležících v horní části vodních toků, vedly ke zvýšení regionálního napětí se zeměmi Střední Asie ležících níže po proudu; v této souvislosti vyzývá země tohoto regionu, aby pokud tak ještě neučinily, bez dalších odkladů podepsaly a ratifikovaly úmluvu z Espoo a Aarhuskou úmluvu a posílily zapojení místních subjektů do procesu rozhodování;
48. zdůrazňuje nutnost zavést věrohodný a efektivní trvalý rámec, do nějž se budou moci zapojit země v horní i dolní části vodních toků a společně diskutovat a rozhodovat o opatřeních, která je třeba přijmout s cílem vyřešit problémy s vodou v tomto regionu;
49. vítá větší zapojení evropských rozvojových bank v tomto regionu a zejména rozšíření mandátu Evropské investiční banky na Střední Asii, se zaměřením na otázky životního prostředí a vodních zdrojů; naléhá na rozvojové banky, aby se řídily zásadami stanovenými EBRD, pokud jde o upuštění od podpory podniků vlastněných státem v zemích, kde dochází k soustavnému porušování lidských práv;
50. naléhá na EU, aby vzhledem k nedostatečným vodním zdrojům v regionu zvýšila svou pomoc v oblasti vodního hospodářství v rámci iniciativy EU pro životní prostředí a vodní zdroje a aby zvážila další možnosti, jež nabízí sluneční a větrná energie, pro řešení problému nedostatečných energetických zdrojů v zemích ležících v horní části vodních toků, což by mohlo v malém měřítku pomoci venkovským komunitám; považuje za politováníhodné, že se evropský projekt správy vodních zdrojů doposud soustřeďoval zejména na jakost vody, což je důležité, avšak s ohledem na situaci ve Střední Asii méně podstatné než otázky sdílení a přidělování vodních zdrojů;
51. domnívá se, že odborné znalosti EU v oblasti hospodaření s mezinárodními vodními zdroji a její současné zapojení do dvoustranné spolupráce na integrovaných národních vodohospodářských plánech a do mnohostranné spolupráce v rámci regionálního projektu v oblasti řádné správy vodních zdrojů a Mezinárodního fondu pro záchranu Aralského jezera jí umožňuje zaujmout pozici prostředníka a zprostředkovatele pro sdílení vodních

zdrojů mezi státy v horní a dolní části vodních toků (včetně severního Afghánistánu) a podporovat zavádění režimů trvalé spolupráce v oblasti správy vodních zdrojů, které se budou opírat o úmluvy mezinárodního práva, což je úloha, jíž se žádný mezinárodní subjekt není ochoten či schopen zhostit, a to i přes výzvy dotčených zemí;

### ***Bezpečnost a správa hranic***

52. vítá, že pět republik Střední Asie v současnosti uplatňuje středoasijskou zónu bez jaderných zbraní; domnívá se, že příslušná dohoda, která obsahuje závazek k jadernému odzbrojení učiněný zeměmi, které dříve na svém území měly umístěny jaderné zbraně a jejichž sousední země jaderné zbraně mají, podstatně přispívá k úsilí o svět bez jaderných zbraní a je významným příkladem spolupráce v nešíření jaderných zbraní;
53. uznává, že odpírání základních práv a příležitostí v důsledku chybějící demokracie a právního státu může vést k situacím nedostatečného bezpečí;
54. opětovně potvrzuje svou podporu činnostem zaměřeným na posílení regionální spolupráce, neboť ji považuje za významný způsob řešení celé řady potíží v oblasti přeshraniční bezpečnosti a hospodaření se zdroji a etnických, ekologických a rozvojových problémů, jakož i v oblasti boje proti terorismu a násilnému náboženskému extremismu v těchto státech; podporuje pokračování a prohlubování programu pro správu hranic BOMCA a programu pro boj proti drogám CADAP;
55. zdůrazňuje, že programy BOMCA a CADAP nejsou financovány prostřednictvím nástroje stability, ale nástroje rozvojové spolupráce; poukazuje na to, že jelikož nástroj stability má být flexibilní a má reagovat na krátkodobé krize – i když současně působí v oblasti zajišťování dlouhodobých bezpečnostních cílů napříč regiony –, je logické, aby byly tyto programy zaštitěny právě nástrojem stability;
56. zdůrazňuje, že regionální bezpečnost je v zájmu jak EU, tak dalších subjektů v oblasti, zejména Ruské federace, Číny a Spojených států, jež všechny vyjadřují obavy z rostoucí nestability a radikalizace v regionu, jakož i z propustné hranice s Afghánistánem a z ní plynoucího obchodu s drogami;
57. bere na vědomí přistoupení Kazachstánu do celní unie s Ruskem a Běloruskem a doufá, že tato unie nevytvoří překážky regionální spolupráci a nebude bránit prohlubování dvoustranných vztahů s EU;
58. zdůrazňuje skutečnost, že strukturální zapojení Afghánistánu do odvětvové spolupráce, zejména pokud jde o bezpečnost a správu hranic, bezpečnost osob a vodní hospodářství, je zásadní pro zajištění stability a bezpečnosti v regionu; vyzývá k prohloubení přeshraniční spolupráce s Afghánistánem a zdůrazňuje potřebu provázanosti přístupu EU k Afghánistánu a strategie pro Střední Asii, zejména pokud jde o opatření a programy v oblasti dopravy, energetiky, obchodu a rozvoje;
59. vyzývá EU, aby zaměřila svou podporu na boj proti obchodování s drogami a lidmi, tedy problémy, jež patří k hlavním příčinám nestability Střední Asie, na něž se může zaměřit úsilí EU; se znepokojením sleduje vývoj této otázky v celém regionu a vyzývá k tomu, aby EU podněcovala a podporovala přeshraniční úsilí; podporuje pořádání středoasijských

fór pro boj proti zločinnosti v oblasti narkotik;

60. vyjadřuje znepokojení z dvojí příčiny nárůstu fundamentalistických postojů a hnutí, kterou je jednak efekt přelévání z Afghánistánu, ale také problematický přístup vlád v tomto regionu k lidským právům a demokracii; konstatuje, že boj proti terorismu je významným prvkem strategie EU pro Střední Asii;
61. vyzývá, aby podpora reformy bezpečnostního sektoru v zemích Střední Asie byla zařazena do politické agendy na schůzích s vedoucími představiteli zemí Střední Asie, a naléhavě požaduje prozkoumání oblastí reformy bezpečnostního sektoru, jež by mohly být v tomto regionu podporovány vedle stávajícího úsilí o vybudování právního státu a o správu hranic;
62. zdůrazňuje potřebu svobodného působení misí OBSE a OSN na území dotčených zemí, neboť tyto organizace mají zásadní význam pro poskytnutí tolik potřebné pomoci s reformou bezpečnostního sektoru;

\* \* \*

63. zdůrazňuje, že následující body týkající se jednotlivých zemí obsahují přehled důležitých a naléhavých otázek, ale není jejich cílem poskytnout komplexní analýzu každé z těchto zemí;

### ***Kazachstán***

64. vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby nadále vyvíjela tlak na kazašské orgány a docílila tak toho, že zcela splní své sliby ohledně lepších voleb a svobody sdělovacích prostředků, k nimž se zavázaly před svým předsednictvím OBSE v roce 2010, v souladu se základními závazky členských států OBSE a Národním plánem pro lidská práva, jež vláda Kazachstánu přijala v roce 2009;
65. vyzývá kazašské orgány, aby dostály svým mezinárodním povinnostem a závazkům, včetně těch, které byly přijaty v rámci lidské dimenze OBSE;
66. vítá úsilí Kazachstánu o navázání užších a pevnějších vztahů s EU a nedávné zahájení jednání o nové rozšířené dohodě o partnerství mezi EU a Kazachstánem a zdůrazňuje, že hospodářská spolupráce musí jít ruku v ruce se spoluprací politickou a že musí vycházet z politické vůle k uplatňování a dodržování společných hodnot; v souvislosti s tím očekává dosažení hmatatelného pokroku v oblasti svobody sdělovacích prostředků, svobody projevu, svobody sdružování a shromažďování a zlepšení průběhu voleb v nadcházejících parlamentních volbách v roce 2012;
67. lituje, že byl dohled nad vězeňskými budovami v nedávné době převeden z ministerstva spravedlnosti na ministerstvo vnitra, a vyzývá kazašskou vládu, aby zintenzivnila své úsilí v oblasti prevence a nápravy mučení a nelidského, krutého a ponižujícího zacházení;
68. vybízí Kazachstán, aby deklaroval svůj obnovený závazek vůči iniciativě pro transparentnost těžebního průmyslu (EITI) tím, že odstraní veškeré právní nebo správní

překážky úspěšného provedení této iniciativy;

### ***Kyrgyzstán***

69. cení si úsilí Kyrgyzstánu o provádění demokratických reforem a o přechod ke skutečnému pluralitnímu systému; doufá, že další pokrok bude zaznamenán v průběhu příštích prezidentských voleb, které by měly proběhnout koncem roku; poukazuje na to, že k dosažení fungující demokracie je třeba trvale vyvíjet úsilí, a v tomto ohledu – s poukazem na skutečnost, že Kyrgyzstán je jednou z pilotních zemí pro podporu demokracie ze strany EU – vyzývá EU, aby kyrgyzským orgánům poskytla pomoc v oblasti budování institucí, upevnění demokratických postupů, boje proti korupci a pronikání organizovaného zločinu do Kyrgyzské správy;
70. vítá rozhodnutí kyrgyzské vlády zřídit zvláštní výbor, který bude provádět a sledovat doporučení nezávislé mezinárodní komise (IIC) pro vyšetřování událostí, k nimž došlo v červnu roku 2010 v jižním Kyrgyzstánu, a vyzývá kyrgyzské orgány, aby přijaly nezbytná opatření, jimiž docílí zmírnění napětí mezi etniky, omezení etnického nacionalismu a stabilizace situace, a aby podpořily kulturní dialog, dodržování práv menšin a boj proti všem formám diskriminace, a to mimo jiné prostřednictvím zahájení skutečné soudní a policejní reformy jakožto předpokladu pro prevenci porušování lidských práv, jako je mučení a další formy policejního zneužívání; vyzývá EU, aby společně s kyrgyzskými orgány a nevládními organizacemi vyvinula a uskutečnila programy pomoci EU zaměřené na prevenci konfliktů, usmíření a prevenci beztrestnosti;

### ***Tádžikistán***

71. vyjadřuje znepokojení nad tím, do jaké míry je rozvojová pomoc EU v této zemi neúčinná, což je způsobeno vysokou mírou korupce, vlivem organizovaného zločinu na správu věcí veřejných a hrozbou oddělení jednotlivých regionů a prohloubeno zoufalými hospodářskými a sociálními podmínkami; vyzývá proto k zaujetí alternativního přístupu založeného na bezpečnosti osob pomocí alternativních způsobů pomoci;
72. vyjadřuje znepokojení nad zprávami o mučení osob zadržovaných ve vazbě a nad pokračujícím nedostatečným přístupem pozorovatelů občanské společnosti k místům výkonu vazby; vyzývá k tomu, aby byl Mezinárodnímu výboru Červeného kříže a mezinárodním pozorovatelům umožněn přístup do věznic s cílem zvýšit transparentnost a zlepšit dohled;
73. doporučuje v této souvislosti tádžické vládě, aby si za cíl vytkla dosažení pokroku ve výše zmíněných oblastech, který umožní zásadní a trvalá zlepšení umístění země v žebříčcích transparentnosti, veřejné správy a v dalších relevantních ukazatelích vypracovávaných mezinárodními organizacemi; vyzývá k přísné podmíněnosti podpory EU prostřednictvím státních struktur;
74. žádá EU o podporu a pomoc, a to pomocí studií proveditelnosti, odborných znalostí, případně půjček EIB v přiměřené výši, pokud jde o provádění projektů menších vodních elektráren podél říčních toků a využívání alternativních obnovitelných zdrojů energie;

## ***Turkmenistán***

75. vítá zákony, které byly přijaty v politické, hospodářské, sociální a vzdělávací oblasti, avšak zdůrazňuje, že musí následovat komplexní prováděcí opatření; v této souvislosti naléhavě žádá Radu a místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku, aby turkmenské úřady vybízely k úplnému uplatňování nových zákonů a k aktivnější spolupráci s mezinárodními a regionálními organizacemi;
76. žádá úplné splnění podmínek, které v únoru roku 2008 stanovil Evropský parlament, přičemž se jedná především o volný a neomezený přístup Mezinárodního výboru Červeného kříže, propuštění všech politických vězňů a vězňů svědomí, odstranění všech vládních překážek v cestování a povolení práce nevládních organizací v zemi; má za to, že tyto podmínky musí být splněny, aby Turkmenistán splnil mezinárodní normy, jež ratifikoval;
77. je obzvláště znepokojen tím, že současné orgány systematicky uplatňují represivní politiku vůči veškerým formám opozice, nezávislým nevládním organizacím a zastáncům lidských práv; považuje za mimořádně politováníhodné, že se dialog s občanskou společností v Turkmenistánu ukázal jako nemožný;

## ***Uzbekistán***

78. bere na vědomí závěry Rady z října 2009, v nichž byly zrušeny veškeré sankce uložené Uzbekistánu a stvrzena ochota EU uceleným způsobem posílit vztahy s touto zemí; připomíná, že míra tohoto zapojení závisí na pokroku v Uzbekistánu v oblasti lidských práv, demokratizace a právního státu a boje proti obchodování s drogami, a očekává, že Evropská služba pro vnější činnost a Radu vypracují politiku pro kritickou, podmíněčnou a soudržnou evropskou spolupráci s Uzbekistánem;
79. opakuje, že je znepokojen zprávami o pokračujícím využívání nucené dětské práce, zejména v oblasti zemědělství; poukazuje na znepokojení MOP, zástupců pracovníků, zaměstnavatelů a nevládních organizací, pokud jde o přetrvávající využívání státem schvalované nucené dětské práce v uzbeckém bavlnářském průmyslu; naléhá na uzbecké orgány, aby spolupracovaly s MOP a poskytly jí neomezený přístup za účelem sledování sklizně bavlny v místě a aby vypracovaly, prováděly a sledovaly účinné politiky pro trvalé vymýcení nucené dětské práce; vyzývá Evropskou unii, aby podpořila uzbeckou vládu v jejím úsilí v této oblasti;
80. je znepokojen nedávným rozhodnutím uzbeckých orgánů uzavřít úřad organizace Human Rights Watch v Taškentu, připomíná jim jejich závazky vůči OBSE a vyzývá je, aby národním a mezinárodním nevládním organizacím a pozorovatelům umožnily neomezeně se pohybovat a působit po celé zemi;

\*

\* \*

81. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi, ESVČ, zvláštnímu zástupci EU pro Střední Asii a vládám a parlamentům Kazachstánu, Kyrgyzstánu, Tádžikistánu, Turkmenistánu a Uzbekistánu.

## VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Strategický význam Střední Asie pro Evropu je dobře znám, často je však podceňován. V roce 2007 byla vyvinuta strategie EU pro tento region, díky níž stoupla informovanost a posílila se vůle k zaujetí uceleného a strukturovaného přístupu.

V průběhu čtyř let poté bylo mnoho dosaženo. EU umožnila uskutečnění důležitých iniciativ a programů, jimiž podpořila priority stanovené ve svém původním dokumentu: řádná správa, právní stát, lidská práva a demokratizace, vzdělávání a odborná příprava, hospodářský rozvoj, obchod a investice, doprava a energetika, udržitelné vodní hospodářství a ohled na životní prostředí, boj proti společným hrozbám a výzvám, mezikulturní dialog.

EU s těmito pěti zeměmi navázala užší a strukturovanější vztahy a často a pravidelně pořádá setkání vysokých úředníků Evropy a zemí Střední Asie. EU zahájila pravidelné dvoustranné dialogy o lidských právech a o vnitrostátních politikách v oblasti vodohospodářství. Členské státy se přímo podílí na provádění strategie EU, evropské banky (EIB, EBRD) již mají území pod kontrolou a nedávno byl vytvořen „investiční nástroj pro Střední Asii“.

Avšak od roku 2007 dochází ve světě k významným změnám. Na pozadí celosvětové hospodářské a sociální krize probíhá v arabském světě jedna revoluce za druhou. Mezinárodní koalice se začíná stahovat z Afghánistánu, aniž by jí po deseti letech vojenských operací byl znám výsledek války. Díky Lisabonské smlouvě získala Evropská unie nástroje pro soudržnou zahraniční politiku a Evropskou službu pro vnější činnost, která zajišťuje její uplatňování. Rovněž ve Střední Asii došlo k významným událostem, často tragickým, jako byly například násilné konflikty s etnickým podtextem ve městě Oš v červnu 2010, a v regionu vznikla nová geostrategická uskupení. Tento vývoj nás nutí k tomu, abychom přehodnotili politiku vůči Střední Asii, zjistili, čeho bylo dosaženo, a navrhli nové přístupy, jimiž přizpůsobíme svoji činnost stavu regionu ohroženého řadou problémů, které mohou mít dopad na Evropu.

Přes nesporný pokrok nyní jasně vyvstávají omezení strategie EU vůči Střední Asii. EU se nedaří sladit různé cíle, hodnoty a zájmy do účinných programů přizpůsobených místním podmínkám.

Dopady projektů EU lze hodnotit velmi obtížně a EU není ve Střední Asii dostatečně viditelná. Má tam pouze tři delegace a s vysláním dvou dalších do jiných zemí má problémy. EU tudíž trpí nedostatkem pracovníků v místě a její projekty obvykle uskutečňují jiné mezinárodní organizace.

EU na Střední Asii vyčleňuje jen skromné finanční prostředky<sup>1</sup>, což svědčí o nedostatku zájmu o tuto oblast a rovněž o omezené absorpční kapacitě přijímajících zemí. Jedna třetina přidělených prostředků je určena na podporu regionální spolupráce, k čemuž však v důsledku napětí mezi jednotlivými zeměmi dochází jen velmi obtížně. Z toho důvodu existuje riziko, že

---

<sup>1</sup> Nástroj rozvojové spolupráce (DCI) vyčlenil 321 milionů EUR na provádění strategie v letech 2011–2013, což činí 20 milionů EUR ročně na jednu zemi.



by tyto prostředky mohly být převedeny na bilaterální projekty nebo do jiných částí světa.

Ve společné hodnotící zprávě (Rady a Komise) z roku 2010 se uvádí, že je nutné dosáhnout zlepšení, avšak ne ve všech případech jsou popsána konkrétní opatření.

Dle našeho názoru musí EU od základů přehodnotit svou strategii, posílit svůj závazek a zaměřit se na cíle a opatření, které mohou s největší pravděpodobností vyřešit nejnaléhavější problémy: lidská práva a právní stát, voda a energie, regionální bezpečnost.

Zpravodajka se domnívá, že pilíři, na nichž bude spočívat nový přístup EU k tomuto regionu, by měla být **bezpečnost osob** a opravdová **regionální spolupráce**.

EU musí ke Střední Asii přistupovat prostřednictvím hloubkové revize, jako tomu bylo u zemí v jejím bezprostředním sousedství. EU se neumí postarat o etické otázky v jedné části světa a na porušování svých hodnot v jiné části světa nereaguje, čímž riskuje ztrátu důvěryhodnosti. Hlavním cílem veškerých činností a iniciativ ze strany EU musí být podpora lidských práv a právního státu.

Všechny vlády ve Střední Asii nadále pomocí represí usilují o stabilitu režimů osobní moci, avšak pro společnost jako celek nemají vyhlídky dlouhodobé bezpečnosti. EU a její západní partneři po dlouhou dobu převážně zastávali názor, že tato stabilita je cenná sama o sobě, a rozhodli se ignorovat její nejistou povahu a cenu, kterou za ni platí lidé.

Tímto směrem nemůže EU pokračovat. Tato stabilita je založena na represích a je krátkozraká. V tuto chvíli hrozí v každé zemi tohoto regionu nepokoje, což dokládá rychlost, s níž se v loňském roce šířilo etnické násilí. EU musí být připravena na politické vakuum, které může nastat v důsledku změn vyplývajících z etnických a regionálních konfliktů.

Je nutné učinit přítrž situacím, kdy se upřednostňuje stabilita režimů kvůli nejrůznějším zájmům, jako je eventuální možnost diverzifikace dodávek zemního plynu, nebo výstavba vojenských základen, z nichž bude možné zásobovat jednotky EU v Afghánistánu. Finanční podpora, již EU poskytuje uzbeckému parlamentu, který nemá s demokraticky zvolenou institucí nic společného, nebo skutečnost, že evropská finanční pomoc vyčleněná na nevládní organizace byla přidělena charitativní nadaci pod kontrolou uzbecké vlády, jsou bez pochyby příznačné příklady. S takovou servilností je nutné skoncovat.

Nemáme v úmyslu navrhnout, aby se EU přestala v této oblasti angažovat. Naopak, je nejvyšší čas se do dění ve Střední Asii zapojit, avšak jiným, novým způsobem.

### ***Bezpečnost osob***

Musíme svým partnerům vysvětlit, v čem se naše pojetí bezpečnosti a stability liší od jejich. EU se musí kriticky stavět k vládám, které ve jménu národní bezpečnosti porušují základní práva svých občanů, a současně jim vysvětlit, že podobná opatření vedou ke vzniku extrémních a radikálních postojů. Středobodem naší politiky by měla být podmíněnost a uplatňování zásad „diferenciace“ a „více za více“.

Koncepce bezpečnosti osob může EU poskytnout pevný koncepční rámec, větší legitimitu a vysvětlení své politické činnosti. Hlavní myšlenkou musí být podpora bezpečnosti a splnění konkrétních a každodenních potřeb obyvatel. Je nutné klást větší důraz na společné projekty za účasti místních činitelů a občanské společnosti, alespoň umožňují-li to základní podmínky.

Při spolupráci EU s každou z těchto zemí je třeba zaujmout diferencovaný dvoustranný přístup odpovídající požadavkům a potřebám každé země: státy bohaté na uhlovodík, Kazachstán a Turkmenistán, potřebují při provádění reformy spíše technickou než rozvojovou pomoc. Na druhé straně stojí Kyrgyzstán a Tádžikistán, velmi chudé a zranitelné země, které samozřejmě potřebují spíše přímou finanční pomoc, pod podmínkou, že její využití lze transparentním způsobem ověřit, a rovněž cílenější pomoc zaměřenou na venkovské oblasti, základní a středoškolské vzdělávání, reformy a upevnění soudnictví.

Zcela jistě mnoho záleží na míře otevřenosti každé země. EU může v případě potřeby svůj přístup přizpůsobit, nicméně její činnost musí vždy vycházet z cíle bezpečnosti osob a udržitelného rozvoje.

Některé stávající činnosti EU lze do tohoto nového rámce začlenit, především humanitární a rozvojovou pomoc, zapojení EU do policejní mise OBSE ve městě Oš – s čímž souvisí kritické hodnocení skutečné účinnosti jejích opatření v porovnání s cílem uspokojit potřeby obyvatel – a programy zaměřené na pořádkové síly a soudnictví.

### ***Regionální spolupráce***

Důraz strategie EU na podporování regionálního přístupu je i nadále zcela odůvodněný. Mezi zmíněnými pěti zeměmi nefunguje nezbytná spolupráce z důvodů vzájemné nedůvěry a řady předchozích neshod. V otázkách bezpečnosti, rozvoje a ochrany životního prostředí je třeba úzké spolupráce EU s každou z těchto zemí, avšak bez vzájemné spolupráce mezi nimi nebude možné je vyřešit.

Existuje několik faktorů, které narušují stabilitu: organizovaný zločin, obchodování s drogami, radioaktivními materiály nebo lidmi, terorismus, přírodní a ekologické katastrofy a nejasný výsledek války v Afghánistánu. Pronikání ozbrojených skupin z Afghánistánu nelze zastavit kvůli propustnosti hranic. V regionu panuje neustálé napětí ohledně sdílení a řízení vodních zdrojů, a to mezi zeměmi v horní a dolní části toků. Jako způsob vyvíjení nátlaku na sousední země není neobvyklé ani uzavření hranic a přerušení obchodů. Některé hranice jsou nadále sporné a mezi jednotlivými komunitami stále častěji dochází k potyčkám. V nejhudších zemích se hospodářská a potravinová krize kloubí s regionálním nebo etnickým napětím a nejistotou, jejíž příčinou je všudypřítomná korupce a neexistující právní stát.

Kromě toho můžeme pozorovat vytvoření nových překážek v hospodářské oblasti: celní unie mezi Ruskem, Běloruskem a Kazachstánem vzbuzuje obavy z vytvoření nových překážek pro obchod mezi sousedními zeměmi. U některých zemí vzbuzuje zájem, zatímco jiné zůstávají věrné izolacionismu.

Změna klimatu má závažné důsledky zejména pro obyvatele, kteří se soustředí v malé části

obyvatelného území a jejichž počet se neustále zvyšuje. Zmizelo již 40 % ledovců a k monokulturnímu pěstování bavlny se využívá zastaralý zavlažovací systém, v němž se vyplývá značné množství dostupné vody. Vysychání Aralského jezera a desertifikace způsobená masivním odkláněním řek k účelům zavlažování má dopad na životy stovek tisíc lidí. Radioaktivní a chemický odpad z bývalých sovětských továren v údolí u města Fergana leží v blízkosti řek a obyvatel. Zničení rybolovných zdrojů a vymírání volně žijících živočichů v Kaspickém moři je způsobeno ukládáním průmyslových odpadů a těžbou plynu a ropy v pobřežních vodách, která neodpovídá ekologickým normám.

EU by se tudíž měla zaměřit na úlohu prostředníka nebo zprostředkovatele. K tomu může využít svého neutrálního postavení, které ostatní velké sousední země nemají, zkušeností z průběhu integrace na svém území a technické způsobilosti. Dále se může poučit z provádění svých regionálních programů (BOMCA – Program pro správu hranic Střední Asie, CADAP – programu EU pro boj proti drogám ve Střední Asii, iniciativa EU pro vodu, pro právní stát atd.).

Mimo spolupráce s členskými státy, které jsou ve Střední Asii aktivní (je třeba zdůraznit, že ta je účinnější a významnější než kdekoli jinde ve světě), a s dalšími hlavními dárci by EU měla rovněž posílit spolupráci s velkými sousedními zeměmi tohoto regionu, zcela jistě s Ruskem, a rovněž s Čínou, Indií a Pákistánem.

Dále navrhujeme ustavit regionální meziparlamentní fórum, které by EU mohla prostřednictvím Evropského parlamentu navrhnout parlamentům těchto pěti zemí. Tam by se evropští volení zástupci mohli podělit o své zkušenosti se svými kolegy a podněcovat je ke vzájemné spolupráci, která v současné době téměř neexistuje.

23. 9. 2011

## STANOVISKO VÝBORU PRO ROZVOJ

pro Výbor pro zahraniční věci

k situaci v provádění strategie EU pro Střední Asii  
(2011/2008(INI))

Navrhovatel: Norbert Neuser

### NÁVRHY

Výbor pro rozvoj vyzývá Výbor pro zahraniční věci jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. poukazuje na to, že strategie EU pro Střední Asii vymezuje sedm priorit, avšak nemá k dispozici dostatečné prostředky; v této souvislosti konstatuje, že evropské fondy pomoci nepostačují k tomu, aby mohla mít EU vliv ve všech politických oblastech; naléhavě vyzývá EU k vytvoření společné vize a k lepšímu stanovení a formulování svých priorit; poukazuje na to, že rozvojová spolupráce se státy Střední Asie může přinést výsledky, pouze pokud tyto státy budou dodržovat mezinárodní normy v oblasti demokracie, správy, právního státu a lidských práv; rovněž upozorňuje na to, že rozvojová spolupráce EU nesmí být podřizována hospodářským, energetickým a bezpečnostním zájmům;
2. žádá Komisi, aby viditelně začlenila nebo alespoň sladila své normativní, technické a zájmově založené programy pro Střední Asii; rovněž připomíná závazky týkající se soudržnosti politiky rozvojové spolupráce obsažené v článku 208 Smlouvy o fungování Evropské unie;
3. konstatuje, že v oblasti energetické politiky uzavřela EU s Turkmenistánem memorandum o porozumění, které zajišťuje nákup plynu; upozorňuje však na to, že Turkmenistán není dosud členem Iniciativy pro transparentnost těžebního průmyslu (EITI); znovu zdůrazňuje potřebu podpořit větší transparentnost, pokud jde o příjmy z přírodních zdrojů; naléhavě proto žádá EU, aby prostřednictvím dialogu o energetické politice podpořila členství Turkmenistánu v EITI, a zahrnout tak aspekty dobré správy věcí veřejných do energetického plánování EU;

4. zdůrazňuje význam posílení regionální spolupráce, zejména v oblasti boje proti terorismu a extremismu, boje proti obchodu s lidmi a hospodaření s vodními zdroji; domnívá se, že nedostatek pokroku států Střední Asie, pokud jde o správu a regionální spolupráci, jsou výmluvnými důvody neutěšené politické, sociální a hospodářské situace a slabých výsledků rozvojové spolupráce v těchto státech; vyzývá proto Komisi, aby státům Střední Asie poskytla technickou pomoc, aby s nimi sdílela své odborné zkušenosti a aby sloužila jako prostředník při podpoře vzájemného dialogu, a pomohla jim tak zlepšit úroveň veřejné správy a posílit regionální spolupráci; vyzývá Komisi, aby tento proces nepřetržitě monitorovala;
5. vyjadřuje pochybnosti ohledně využití rozpočtové podpory v Kyrgyzstánu a Tádžikistánu, zejména vzhledem k tamějšímu značnému výskytu korupce; vyzývá Komisi, aby předložila zprávu o využití rozpočtové podpory v těchto zemích;
6. vyzývá Komisi, aby zaujala diferencovaný přístup k rozvojové spolupráci se státy Střední Asie vzhledem k jejich rozdílné politické, hospodářské a sociální situaci a různé úrovni zájmu o spolupráci s EU;
7. poukazuje na to, že provádění strategie lze zlepšit jednak důraznější vnitřní koordinací na úrovni EU, jednak větším zapojením dalších mezinárodních dárců a regionálních zúčastněných stran;
8. navrhuje zefektivnit regionální přístup prostřednictvím vztahů s Čínou a Ruskem jakožto hlavními hospodářskými subjekty regionu; zastává názor, že přístup k otázce energie z fosilních zdrojů by měl navazovat na programy EU pro oblast Kavkazu, Černého moře a Turecka;
9. navrhuje, aby v rámci iniciativy v oblasti vzdělávání byly zohledněny potřeby širšího rozvoje zemí Střední Asie a aby jim byla poskytnuta pomoc při vytváření vhodné infrastruktury pro moderní vzdělávací systémy;
10. vyzývá Komisi, aby důsledně dodržovala rozdíl mezi programy a činnostmi, které lze financovat v rámci finančního nástroje pro rozvojovou spolupráci, a těmi, které mají být financovány jinými finančními nástroji, jako jsou nástroj stability nebo evropský nástroj pro demokracii a ochranu lidských práv (EIDHR), a to zejména ve vztahu ke správě hranic a boji proti organizovanému zločinu, účinnějšímu dodržování zásad právního státu a ochrany lidských práv;
11. připomíná, jak je v souvislosti s celkovou rozvojovou politikou EU a úsilím o splnění rozvojových cílů tisíciletí důležité nepřehlížet úlohu zemí se středními příjmy, k nimž patří státy Střední Asie, neboť úsilí o rozvoj – zejména v souvislosti se snižováním rozvojové podpory v důsledku celosvětové hospodářské a finanční krize – se často soustřeďuje na nejméně rozvinuté země, a opomíjí se tak region Střední Asie;
12. zdůrazňuje, že bezpečnostní programy BOMCA (kontrola hranic) a CADAP (boj proti obchodování s drogami) nejsou financovány prostřednictvím nástroje stability, ale nástroje rozvojové spolupráce; poukazuje na to, že jelikož nástroj stability má být flexibilní a má reagovat na krátkodobé krize – i když současně působí v oblasti zajišťování dlouhodobých bezpečnostních cílů napříč regiony –, je logické, aby byly tyto

programy zaštitěny právě nástrojem stability;

13. žádá Komisi, aby posílila regionální iniciativy v oblasti správy hranic a vytvořila synergie s obdobnými programy existujícími v Afghánistánu;
14. naléhá na EU, aby vzhledem k nedostatečným vodním zdrojům v regionu zvýšila svou pomoc v oblasti vodního hospodářství v rámci iniciativy EU pro životní prostředí a vodní zdroje, a aby zvažila možnosti, jež nabízí sluneční a větrná energie, pro řešení problému nedostatečných energetických zdrojů v zemích ležících v horní části vodních toků, což by mohlo venkovským komunitám v malé míře pomoci; považuje za politováníhodné, že se evropský projekt správy vodních zdrojů doposud soustřeďoval zejména na jakost vody, což je důležité, avšak s ohledem na situaci ve Střední Asii méně podstatné než otázky sdílení a přidělování vodních zdrojů; především konstatuje, že projekty v oblasti energie z vodních elektráren a projekty v oblasti vodních zdrojů v Kyrgyzstánu a Tádžikistánu, státech ležících v horní části vodních toků, vedly ke zvýšení regionálního napětí v zemích Střední Asie ležících níže po proudu; poukazuje na to, že EU má značné zkušenosti týkající se mezinárodní právní úpravy v oblasti vodních zdrojů a že by proto měla podporovat zavádění režimů trvalé spolupráce v oblasti správy vodních zdrojů, které se budou opírat o úmluvy mezinárodního práva;
15. upozorňuje na skutečnost, že nedostatek energie (například pro účely vytápění a výroby elektřiny) zhoršuje situaci chudého obyvatelstva v zemích Střední Asie; naléhá na EU, aby v souladu se svými závazky v oblasti změny klimatu zvýšila svou pomoc při vypracovávání udržitelné energetické politiky založené na energetické účinnosti a využívání obnovitelných zdrojů energie;
16. považuje za politováníhodné, že výsledkem větší přítomnosti EU v regionu bylo prakticky jen několik pozitivních změn v oblasti demokracie, lidských práv, řádné správy věcí veřejných a právního státu; domnívá se, že organizace občanské společnosti by se měly podílet na definování priorit a na zlepšování správy a účinnosti rozvojové spolupráce; vyzývá proto Komisi a státy Střední Asie, aby odstranily veškeré nepotřebné politické a administrativní bariéry bránící účinnému zapojení těchto států do rozvojové spolupráce; vyzývá rovněž Komisi, aby posílila programy zaměřené na mezikulturní dialog a kontakty mezi lidmi, neboť tato sedmá priorita strategie nebyla dosud plně využita prostřednictvím zásadních setkání či projektů, jejichž finanční náročnost by byla za předpokladu správné organizace malá;
17. považuje za politováníhodné, že se středoasijské politické režimy v dané oblasti se strategií neztotožňují; vybízí Komisi a státy Střední Asie, aby posílily místní úřady tím, že podpoří větší zapojení těchto úrovní státní správy do rozvojové spolupráce a přijímání politických a hospodářských rozhodnutí.

## VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

<b>Datum přijetí</b>	22.9.2011
<b>Výsledek konečného hlasování</b>	+ :            21 - :            0 0 :            0
<b>Členové přítomní při konečném hlasování</b>	Thijs Berman, Michael Cashman, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Charles Goerens, Catherine Grèze, András Gyürk, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous
<b>Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování</b>	Santiago Fisas Ayxela, Martin Kastler, Cristian Dan Preda, Judith Sargentini
<b>Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování</b>	María Irigoyen Pérez, Wolfgang Kreissl-Dörfler

22. 9. 2011

## STANOVISKO VÝBORU PRO MEZINÁRODNÍ OBCHOD

pro Výbor pro zahraniční věci

o stavu provádění strategie EU pro Střední Asii  
(2011/2008(INI))

Zpravodaj: Niccolò Rinaldi

### NÁVRHY

Výbor pro mezinárodní obchod vyzývá Výbor pro zahraniční věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. uvědomuje si omezenost obchodních vztahů mezi EU a Střední Asií, zdůrazňuje však, že je důležité upevnit vztahy mezi EU a Střední Asií, a počítá s tím, že EU a země Střední Asie plně využijí potenciálu společného partnerství;
2. podporuje závěry dokumentu OECD Výhledy konkurenceschopnosti Střední Asie z ledna 2011, přičemž je znepokojen zejména situací v oblasti lidských práv a pracovních práv a nedostatečnou podporou občanské společnosti v zemích Střední Asie a také vzdělávacím systémem, situací malých a středních podniků, reformou vlastnictví pozemků a investiční politikou regionu, která by se měla vztahovat na celou ekonomiku a která se v současnosti koncentruje na odvětví energetiky a těžby;
3. vítá, že od roku 2000 došlo ve srovnání s ruským obchodem v daném regionu (+82 %) k významnému nárůstu obchodování EU se Střední Asií (zejména vývozu z EU) (+156 %), upozorňuje však na to, že nesmíme usnout na vavřínech, vzhledem k tomu, že čínský obchod se Střední Asií ve stejném období vzrostl o 750 %;
4. zdůrazňuje, že je potřeba pokračovat v úsilí o demokratizaci a modernizaci politického systému, a podporuje snahu každé z těchto zemí o dosažení změn a reforem; vyzývá k rozvoji a dvoustranné spolupráci v oblasti lidských práv, diverzifikace hospodářství, rozvoje udržitelného odvětví energetiky a zdokonalení přepravních spojení, která by dopravila kaspické nerostné suroviny na evropský trh;



5. vyzývá k pokračování úsilí vynakládaného na modernizaci vzdělávání, včetně vzdělávání v oblasti obchodu, které by mělo být svobodné a přístupné všem, a to v rámci širší podpory při vytváření občanské společnosti založené na stabilní situaci v oblasti dodržování lidských a pracovních práv ve všech zemích tohoto regionu; domnívá se, že by Komise měla se zeměmi Střední Asie spolupracovat těsněji v oblasti plánování a provádění reforem vzdělávacího systému; doporučuje Evropské unii, aby studentům ze Střední Asie nabízela vzdělávací a vysokoškolská stipendia, která by jim umožnila studovat na evropských univerzitách; zdůrazňuje, že je nezbytné pracovat také na tom, aby měly ženy přístup na trh práce a aby se do něj zapojily;
6. je toho názoru, že podpora malých a středních podniků je z hlediska rozvoje dotyčných zemí jedním z nezbytných prvků a že by EU měla v souladu s mandátem EIB pro Střední Asii vyšší prioritu v rámci poskytované pomoci přidělit malým a středním podnikům a měla by zmírnit vízové požadavky pro osoby cestující ze Střední Asie za účelem obchodu a studia na vysokých školách a zároveň prosazovat zavedení pracovních a ekologických norem a norem v oblasti sociální odpovědnosti podniků; domnívá se navíc, že je nutné se vyhnout veškerým diskriminačním postupům vůči evropským průmyslovým odvětvím, a to i v klíčové oblasti zadávání veřejných zakázek, a zároveň podporovat co největší spolupráci s místními malými a středními podniky, která by sloužila jak rozvoji, tak i diverzifikaci hospodářství v daném regionu;
7. vyzývá Komisi a Evropskou službu pro vnější činnost, aby v rámci delegací EU v pěti státech Střední Asie zajistily pevné zastoupení odborníků v oblasti hospodářství a obchodu;
8. doporučuje Komisi, aby zemím Střední Asie poskytla kvalifikovanou odbornou pomoc a poradenství s cílem zvýšit jejich hospodářskou a administrativní kapacitu, a upevnit tak pozici regionálních a místních orgánů, vytvořit účinnější hospodářskou strukturu a dosáhnout většího zapojení těchto zemí do celosvětového obchodního systému;
9. je si vědom nedostatečné regionální integrace zemí Střední Asie; vyzývá Komisi, aby pro každou z pěti zemí Střední Asie navrhla odlišnou obchodní strategii v závislosti na jejich specifických potřebách a aby podporovala integraci mezi jednotlivými regiony;
10. domnívá se, že strukturální reformy za účelem dosažení tržního hospodářství a vytvoření řádného právního rámce pro zahraniční investice jsou nejen zásadně důležité pro hospodářský rozvoj regionu, ale že také umožní jeho začlenění do světového hospodářství a vstup do Světové obchodní organizace; vyzývá státy Střední Asie, aby následovaly příklad Kyrgyzské republiky a provedly veškeré reformy nutné pro vstup do WTO;
11. domnívá se, že členství všech zemí Střední Asie ve WTO představuje slibnou možnost jak zdokonalit jejich hospodářství a prohloubit jejich zapojení do celosvětového obchodního systému a je také základní podmínkou užších obchodních a investičních vztahů s EU;
12. vyzývá Komisi a Radu, aby se nevzdaly svého pevného postoje vůči celní unii mezi Ruskem, Kazachstánem a Běloruskem a zajistily, aby tato unie dodržovala své mezinárodní závazky a jednala v duchu svého nadcházejícího členství ve WTO;

13. podporuje evropské investice zaměřené na diverzifikaci hospodářství zemí Střední Asie a zavedení moderních inovačních technologií na výrobu zboží s vysokou přidanou hodnotou;
14. vítá rozhodnutí Rady udělit Komisi mandát k vyjednání rozšířené dohody o partnerství a spolupráci a doufá, že tato dohoda bude nejen odrážet význam obchodních vztahů mezi EU a Kazachstánem, ale že samozřejmě povede také k pevnější spolupráci v oblasti demokracie, lidských práv a právního státu;
15. bere na vědomí iniciativu EU v oblasti právního státu pro Střední Asii a vyzývá, aby byla tato problematika nadále dostatečným způsobem sledována, aby se od vzniku iniciativy pokročilo k její skutečné realizaci;
16. trvá na tom, že by EU měla všemožně podporovat řádnou správu, dodržování právního státu a lidských práv, demokratizaci a boj proti korupci, které jsou ústředními prvky dialogu s těmito zeměmi;
17. vyzývá Komisi a Radu, aby se přednostně věnovaly boji proti korupci, jelikož v současné době má z pomoci EU a obchodu největší prospěch elita (a nikoli obyvatelstvo jako celek);
18. domnívá se, že by se prioritním tématem vztahů mezi EU a Střední Asií měla stát spolupráce a obchod v oblasti nerostných surovin, zejména vzácných zemin; zdůrazňuje, že je důležité podporovat vytvoření partnerství se zeměmi v této oblasti, které by se opíralo o výměnu nerostných surovin za evropské technologie a pracovní zkušenosti;
19. vyzývá k tomu, aby se při jakýchkoli budoucích opatřeních v daném regionu, která by zahrnovala investování, stala základní normou udržitelnost z hlediska životního prostředí;
20. znovu poukazuje na hospodářský a politický význam lepšího přístupu k energetickým zdrojům ve Střední Asii; v této souvislosti zdůrazňuje zásadní význam ropovodu Nabucco z hlediska diverzifikace dodávek energie do Evropské unie;
21. zdůrazňuje geostrategický význam, který má Střední Asie pro EU, jelikož tvoří spojení s Čínou a také s Afghánistánem a se Středním východem a zároveň z ní pochází velké množství energie dovezené do EU;
22. domnívá se, že by se budoucí strategie EU zaměřená na Střední Asii měla poučit z reformy politiky evropského sousedství, a to s ohledem na diferenciaci, přímé kontakty mezi lidmi a větší pozornost věnovanou demokracii a otázce lidských práv, a měla by také zohledňovat širší geopolitický kontext, včetně Mongolska a Afghánistánu.

## VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

<b>Datum přijetí</b>	22.9.2011
<b>Výsledek konečného hlasování</b>	+ :                17 - :                4 0 :                0
<b>Členové přítomní při konečném hlasování</b>	Daniel Caspary, Christofer Fjellner, Vital Moreira, Paul Murphy, Cristiana Muscardini, Franck Proust, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Keith Taylor, Pablo Zalba Bidegain
<b>Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování</b>	Josefa Andrés Barea, George Sabin Cutaş, Béla Glattfelder, Salvatore Iacolino, Silvana Koch-Mehrin, Marietje Schaake
<b>Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování</b>	Malika Benarab-Attou, Esther Herranz García, Gabriel Mato Adrover

## VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

<b>Datum přijetí</b>	4.10.2011
<b>Výsledek konečného hlasování</b>	+: 53 -: 5 0: 0
<b>Členové přítomní při konečném hlasování</b>	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Franziska Katharina Brantner, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Kyriakos Mavronikolas, Willy Meyer, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, Tokia Saïfi, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Adrian Severin, Hannes Swoboda, Inese Vaidere, Sir Graham Watson, Boris Zala
<b>Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování</b>	Laima Liucija Andrikiienė, Véronique De Keyser, Liisa Jaakonsaari, Elisabeth Jeggle, Agnès Le Brun, Norbert Neuser, György Schöpflin, László Tőkés, Traian Ungureanu, Luis Yáñez-Barnuevo García, Janusz Władysław Zemke
<b>Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování</b>	Paul Murphy